

John Övind Eggesbø: "michael".

Att se konst brukar vara att kunna välja. Tre sekunder framför en målning eller sju timmar förhåxad av en videoinstallation – eller, mindre traditionellt, tre sekunder i utkanten av det interaktiva eller en timmes medskapande. På den nyligen avslutade

Konst

Nordicliveart.org
Konsthallen, Konstmuseet, Göteborg. Innovatum Trollhättan, Konsthallen Bohusläns museum 6–14 september

biennalen i Göteborg byggde en ganska stor del av den utställda konsten på publikens vilja att vara med. I samma stad påbörjas i helgen en tio dagar lång fest där avståndet mellan konstnär och publik för-

Varje människa en konstnär

väntas krympa till ett minimum. Nordicliveart.org drar i gång med performances, video, nät- och ljudkonst med

hundratalet konstnärer – från Norden men även från andra delar av Europa – och övriga inbjudna. Konsthallen och

Konstmuseet är de viktigaste platserna och arrangemanget har vuxit en hel del sedan förra gången då Göteborg ex-

ploderade en enda fet performancehelg 2000.

Visst kan man ha förväntningar på en ut-

ställning som utlovar så många möten. Initiativtagarna Stefan Karlsson och Roger Sarjanen har länge arbetat med att tänja ett koncept vars gränser blir alltmer diffusa. Den konst som skymtar förbi blir ett mellanting av det trist interna och det konstsociologiskt mogna. Det levande i "liveart" är inte bara levande performance, utan nätkonstworkshop och nätverksskapande. Lösenorden är process, statement, nät. Vi befinner oss på en plats där Joseph Beuys möter en stylad vit oskuldsfull dator: där varje människa är en konstnär och där den konst vi skapar är både digital och analog.

Ulrika Stahre

■ ■ Mat och sex och död är stoffet kärnfamiljer är gjorda av. I alla fall enligt Kristin Omarsdóttir.

De två familjerna i hennes *Gud hjälpe mig I och II* äter och dricker och vill ha varandra och tar varandra och dödar varandra. Allt

är ganska kärleksfullt och vardagligt och konstigt. Roligt och oroligt, analt och oralt. Prosan spritter och skojar. Sexet rör sig mellan mor och far och

Prosa

Kristin Omarsdóttir
GUD HJÄLPE MIG I OCH II
Kabusa böcker

Mamma har cancer, sonen åtrår pappa

mor och son och far och mormor. Och så äter de: vaniljpudding, aprikosmarmelad, potatis, kolja, och valium. Stämningen är på det hela taget god, fast mamma har cancer och sonen åtrår pappa. Stämningen är till och med bättre än i de flesta familjer.

Kristin Omarsdóttir tillägnar sin

nya roman det isländska samhället. Det känns lite som ett hot – kolla här, så här skulle det också kunna vara, eller gud hjälpe oss, så här är det, också, kanske, djupt under ytan av tabun och förbud. *"Död åt familjen"*, sade Gudrun Schyman. De som blev arga då borde läsa Gud hjälpe mig I och II – för att få bli riktigt förbannade, och för att fatta att familjen kanske faktiskt vill dö, skrattande.

Jenny Tunedal